

תמי ב, פנטהאוז-מוניטין. אחיזת-דדיים.

עמי ותמי

עמוד 53: מודעה ב.ס.וו. + באדניס. נלרוסיס.
עמודים 54-55-56: טראמפולינה. כתבה מתורגמת מאת ג'רמי ג'ראלד. פנט האודמוניטין תופש טרמפ על רונאלד טראי מפ, מיליארדר, איל נרל'ן ניירורקי. תירגום גמלוני, חסר-מעוף. כמו כתוביות בסרט — אבל בלי הסרט.
עמוד 57: מודעה. סונטודין. פלד.
עמוד 58: טראמפולינה, המשך. עוד המשך בעמוד 88.
עמודים: 59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69: לין ג'ונסון, נערת ה-20 של פנטהאוזמוניטין. רכיכה שמנמנות, נזולת, רופסת וגוצה, בסירת תנוחות של היפופוטם בביצה. אני מתה על אוכל איטלי ק', היא מודיעה בעמוד 66.
 גם אני, לין יקירת, ולכן אני מתפשט רק באירוע פרטי.
עמודים 70-71: אימרות-שפר. דיר קן.
 אייק הניג ושאל אייזנברג מעלים מהאוב

את מאמן נבחרת ישראל במכסיקו 70. מיכה קירשנר ויקי מולכו בהפקה משותפת, מכריי קה, של פורטרט פוטרימונטא' בשחור-לבן, עם שרשרת זהב וכדורגל צהוב.
עמוד 72: מודעה. מנפאואר. אדמרק.
עמוד 73: אימרות-שפר. סוף.
עמוד 74: מודעה. scholtes. אדמרק.
עמוד 75: פסקדין. מדור. יורם מוש' קט מציע לבית-המישפט לבחון את נושא עיסקות-היטעון, לאור האינטרס הרחב של הצדק או מה שמכונה, טובת הציבור.
עמודים 76-77-78: אדם ברוך על-פי אורי הופמקלר. ראיון. קטע:
 הופמקלר: אתה, בעיתונות, יוצר עובדות, מנסח הצהרות כוחניות ביחס לחיים כאן, ביי חס לאמנות, לאופנה, לפוליטיקה, לגיבורים מקומיים, למגמות. אתה עורך מנקודת-מבט של אלוהים...
 ברוך: שטויות. אני רואה עצמי בצורה שונה לגמרי. וורקוהוליק, פקיד מובהק, פורמליסט גמור. פקיד למופת, עם סדריום של 16 שעות-עבודה נטו. לא תדהוף אותי

להגדרות אחרות, כי אין לי הגדרות אחרות ביחס לעצמי. ואני לא הולך להמציא כאלה, רק משום שלך יש צורך עיתונאי בהגדרות אחרות, כוחניות. מצטער".
עמוד 79: מודעה. drakar-noir. ביוני-ניואר.

עמודים 80-81-82: ר"ח דקנט". כתבה מתורגמת. אל גולרשטיין, עורך סקרומון. יוצא למסע במאורות-החטא של ניירורק, 2000 שנה אחרי סרום ועמורה. מרתק, עשוי טוב, מצולם ומעוצב בידיים מיקצועיות. קטע:
 "להטרפ' הוא רק זוגות, אבל מאחר שהייתי בשליחות עיתונאית והכרתי את הבעלים, הוזמנתי פנימה כצופה. לא שהיה שם מיידועימה לראות. אמנם היה שם יאוש של הימים האחרונים, אבל הוא היה מייגע וסוריאליסטי. צופים ביישנים התקבצו סביב כושי שחרש בלונדינית עם פטמות גדולות. סוס ההרבעה כופף אותה כמו בייגלה, ועד מהרה הצטרפה אליהם כחורה סתמית למראה, שיערה אדמוני ופזור, וליקקה לו את הזין בכל פעם שהחליק ויצא מהחריץ של הכחורה. הכי עור והוולות של המקום ריכאו אותי. יכולתי רק להיזכר בימי התהילה של הפלאטי, כש בחרר המיזרונים התאספו כ-40 או 50 איש, מויינים ומוצצים בהתפרקות פראית. ההתפרקות הכללית עדיין היתה שם, אבל 40 או 50 המשתתפים הלכו לחפש קטעים קינקיים אחד ריים. מה יקרה אם תעשה אורגיה ואף אחד לא יבוא?"

עמוד 83: מודעה. נוסבאום וילנוות. אד-מרק.

עמוד 84: ר"ח דקנט. סוף.
עמוד 85: מודעה. camel סיגריות. ללא קרדיט.

עמוד 86-87: החומר הנכון. ר"ח מצולם על חמישה סוגי אופנועים. עמוס באר. כותרת-מישנה: שאגת הרוח באונויים ופעיי מת המנוע בין הרגליים. טוב לבית-ספר תיכון.

עמוד 88: טראמפולינה. סוף ההמ' שך מעמוד 58, שהיה המשך להתחלה מעמוד 54.

עמודים 89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99: ג'ינג'ר. עירום מצונזר, מחומצן שיער. קטע מנאום המשוררת:

על מנת שהיופי יהמם את העין, צריכה להיות קרינה שבאה מהנשמה... אלך לאוניי ברסיטה רק כשאהיה מוכנה".

אז ככה: לגבי העניין הראשון אין שום בעייה. ג'ינג'ר פטורה מסכנת-קרינה.

ובעניין האוניברסיטה — כדאי שהעורך יברר גם האוניברסיטה מוכנה.

עמוד 98: קונן-פקטיס'ליות. א. תוא פיר סומאים.

עמוד 99: המשכים מעמודים 19 ו-17.

עמודים 100-101: מלויים. מדור. עופר פטרסבורג על ארכיאולוג, רופאי-שיניים, טכנאי-קירור וייבוא, המכנים עצמם "חבורת הטוף ובלוע".

גראה וכתוב כמו שאריות במערב תלאביב.

עמודים 102-103: אנשי הופמקלר. אורי הופמקלר מצייר את הלמות קוהל, קני-צלר מערב-גרמניה, עם צינור-לחץ שקצהו האחד תחוב בלועו והשני תקוע במרכזו ישבנו.

אילו צייר הבינר-צייטונג באופן דומה את יצחק שמיר, כבר היו מחזירים מגרמניה את

השגריר, ולמוניטין-פנטהאוז היתה סיבה טובה לכתוב 30 עמודים, תחת הכותרת שובו של נבלס או משהו כזה.

אבל לנו מותר. הרי אנחנו כחול-לבן. **עמוד 104:** הזמן האפור, המשך להמ' שך ההמשך מעמוד 34.

עמוד 105: מודעה. רנו 19. פלד.

עמוד 106: הזמן האפור. סוף להמשך ההמשך מעמוד 104.

עמוד 107: מודעה. לעניין כדאי פי 2 מהעיר. ללא קרדיט. בצדק.

עמודים 108-109: חדירה יפאנית כהילוך מואץ. כתבת-רכב של עמוס באר.

הערה: יש לי תחושה שקוראיו הנאורים של פנטהאוזמוניטין ישכילו ליצור לעצמם את הקשר האסוציאטיבי בין מכונות, אופנועים, זיקפה ופין, גם אם לא יוכירו להם כלי הפסק את המילים "חדירה" ובין הרגליים. כדאי לנסות בגליון הבא.

עמודים 110-111: בעזרת השמש. מאמרים. בוב ט. אפשטיין והפרופ' דן זסי לבסקי מחווים דיעות. אנרגיה סולארית, זורם חילופין, תאים קואולטאיים, זורם אלקטרוני, וקסם ישרי.

הלו, זה פנטהאוזמוניטין? **עמוד 112:** קצפת. המשכים.

עמוד 113: מודעה. א. ד. מטלון. ללא קרדיט.

עמוד 114: מודעה. יורופקאר — השכר רת רכב. ללא קרדיט.

עמודים 115-116-117-118-119-120-121: עור במים. מדור אופנה שצולם במעמקה של בריכת-שהייה אילתית. הכל כחול-לבן, פרט לדוגמניות, כמובן. אקטים לסכיים-למחצה, אכזרי עור, שלשלות בסיג' נון סאדורפאנק, אומנותי, מקורי, מרתק, יותר אירוטי מכל דגגן פעוריפה.

עמודים 122-123-124-125-126-127-128: השמרטפית. אסופה אירוטית מתורגמת של רוברט קובר. בול לעשירים.

עמוד 129: וריאור. מדור. מתי רגב מבקר סרטים כחולים. קטע:

"דווקא בסרט אסתטי זה אתה מגלה את נקודת-החולשה של הפורנו. החלק העליון המוצג של האשה — פנים — מוקף כולו באבזרי עור, עשיר בצבעים: צבע לעיניים, אודם לשפתיים, פורדה ללחיים. לעומתו, החד לק התחתון מוקף. העירום זועק; אפילו כאשר חור הישבן מוקף בכתם שחור לא מע' זים לפרד אותו, שלא לדבר על פניו שלשלות האיפור של הכוכב הראשי: הפות. הרגע שבו האשה מתפשטת הוא רגע מביך. כאילו קנית פשטת אותה מהאריות וגילית מכשיר שחור-לבן. על אשה לבושה תמצאו לפחות ארבעה צבעים, לעירומה בקושי שניים. בש' ביל מה קנינו וריאור ציבעוני וטלוויזיה ציבעונית ומטרסה ציבעונית אם מה שאנו מקבלים בפורנו זה צבע אחד?"

אין ספק שתעשיית הפורנו חייבת לפתור מכשלה זו, שנעוצה בעובדה שהאשה היתה קיימת לפני שהמציאו את הטלוויזיה הציבעונית.

תמצית המסר של פנטהאוזמוניטין. **עמוד 130:** תשבץ נושא פרסים.

עמוד 131: מודעה. ויסקי black label. ללא קרדיט.

עמוד 132: שער אחורי. מודעה. מינדן. ראובני-פרידן.